

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrassats: 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—E-tranger, 2'50.

CÉSAR CÁNOVAS IMPERATOR

Vingan autorisacions y tot lo demés son trons!

L' AMO DE L' AUCA

'amo del auca dintre de la Espanya monàrquica serà sempre l' que mana. Ahir se deya Sagasta; avuy se diu Cánovas; Sagasta tornarà a dirse demà, Cánovas demà passat y això durarà per tots los sigles dels sigles mentres en Sagasta crihi tupé y en tan que l' malaguenyó miri guerxo... à no ser que l' país s' empipi, y exclami,

com deuria ferho:
—Alto, senyors: l' únich amo del auca soch jo.
Dich que deuria ferho, y com jo acostumo apoyar sempre ab arguments las mévas afirmacions, no tinch cap inconvenient en demostrharho.
Siguemhi, donchs.

¿Es tolerable—pregunto—qu' existint en un país lo régimen parlamentari, ó sigui la facultat concedida al poble per nombrar representants que traduheixin en las lleys y en la administració la séva voluntat; es tolerable—repeteix—que aquests representants del poble, en virtut de las mistificacions més escandalosas, siguin sempre imposats pels que governan?

Donchs aixó es lo que vé succehint desde que tenim monarquia restaurada. Tal succehia ab lo cens restringit y lo mateix exactament está passant ab lo sufragi universal.

Los diputats se fan en lo ministeri de la Governació: allí s' fabrican, y desde allí s' imponen. Cada gobernador de provincia se converteix en un agent incondicional del ministeri. La recepta que s' aplica en semblants casos es per tot arrèu la mateixa. Primer: la coacció y l' amenassa. ¿No n' hi ha prou ab aixó? Carta blanca á las patuleyas de pinxos y cacichs per funcionar en los colegis electorals á la mida del séu gust y ab las espatllas guardadas pels agents de l' autoritat. ¿No basta encare? Vingan algunas actas en blanch y se remata la sort per medi de una senzilla operació aritmética. Tants vots que quito al candidat de oposició, tants que n' afegeixo al ministerial... l' acta per aquest.

Apelant á tals recursos, lo govern, sigui conservador, sigui fusionista, acaba per reunir una majoria inmensa disposada á apoyarlo en tot y per tot.

No hi ha diputat ministerial que no digui:
—Del méu vot favorable depen que la cosa continui, en bé del govern y en bé méu. Digas govern lo que vols, lo que desitjas, lo que necessitas: digaho ab tota franquesa y disposa de mi.

Y l' diputat de la majoria que no diu res al país, ni té per qué recordarse d' ell; lo diputat de la majoria que tot ho deu al govern, se posa incondicionalment á las ordres dels ministres

Se presentan lleys monstruosas, y las aproba sense ferhi la més minima observació.

Comet un ministre alguna etzegallada que no hi ha per hont agafarla, y l' diputat de la majoria, per més que l' país s' escandalisi y espeternegui, li concedeix la séva absolució.

Se tracta de algún de aquells negocis ruinosos que malbaratan la fortuna del país y aumentan la fortuna particular de una dotzena de mangonejadors de la cosa pública: donchs lo diputat de la majoria s' presta á servir de sifón, per dintre de qual conducto s' realisa aquest cambi de fortunes.

¿Qui l' ho impideix?
Un que altre representant dels partits de oposició, dels poquissims que arriban al Congrès, pren la paraula y fa un discurs contra l' abusos que s' cometen. Pero la majoria l' deixa cantar y va fent la séva. Vots son trunfos y dels vots de la majoria n' disposa sempre l' amo del auca!

Pero vé un moment que aquests discursos lo molestan: vé un moment en que fins lo temps li falta per realisar tots los plans, tots los projectes que porta de cap.

Llavors l' amo de l' auca no s' entén d' orgas, y dirigintse als que ja per endavant están compromesos á otorgarli tot, los hi diu:

—Necessito que m' omplin de autorisacions per fer lo que m' dongui la real gana, sense necessitat de gastar saliva en discutir. Aixís com aixís també ho faria. Pero, senyors, siguém práctichs, guanyém temps, donéume desseguida totas las facultats que m' son indispensables.

Lo qual no es més que l' delirium tremens de la illegalitat y del escándol.

Precisament ara mateix lo govern demana onze distintas autorisacions, per pendre altrás tantas disposicions sense necessitat de discutirilas.

Autorisació per reformar lo reglament y las tarifas de la contribució industrial y de comers.

Autorisació per estancar los mistos.

Autorisació per imposar un dret especial á las mercancias que rebín prima del extranjer.

Autorisació per convertir en Deute l' anticipo de la Arrendataria.

Autorisació per modificar los aranzels de Aduanas.

Autorisació per sometre á administració ó arrendament las fincas embargadas als contribuyents miosos.

Autorisació per imposar un arbitre de 10 céntims á cada bulto que ingressi á las Aduanas.

Autorisació per vendre edificis, material y efectes de Guerra y Marina.

Autorisació per restablir las comisions de venta dels bens nacionals.

Autorisació per reorganisar los serveys de Guerra y Marina.

Y autorisació per reformar los tornos de ascensos de las Audiencias.

Es á dir: autorisació per tallar y retallar, cusir y surgir, trinxar y esmicolar, á espatllas del parlament, á despit del país, seguint los impulsos exclusius de la séva voluntat.

No l' basta tenir un parlament adicte: necessitan encare autorisacions especials pera fer directament y sense necessitat de discutir lo que millor se l' antoixa.

¿Y per lograr aquesta parodia, aquesta modificació continua del sistema parlamentari, ha passat lo país més de mitj sigle derramant la sanch de las sévas venas en revolucions y guerras civils, al crit de ¡Visca la llibertat! ¡Visca la democracia!

Si en lo fondo de aquest sistema no hi ha l' absolutisme, ó pitjor que l' absolutisme la més desenfrenada oligarquia, que ressucitin los nostres pares que ab tanta valentia varen lluytar contra Carlos V; que ressucitin y ho diguin!

¿Y l' país indiferent! Ja poden plomarlo: no s' hi tornarà. Es l' imatge perfecta del pollastre mort quan li arrancan las plumas. Lo pollastre no piula, y l' país tampoch.

Y no obstant la salvació d' Espanya únicament pot esperarse de un cop de audacia, de un gran acte de virilitat y de energia.

¿No están consignadas en las lleys las llibertats públicas? Donchs sortim de una vegada á la séva defensa. Tots units serém invensibles. Los mistificadors no podran viure un dia més.

Y si es precis esqueixar l' auca perque no hi haja ja més amos de l' auca, ¡que dimontri! de paper son las aucas, y no ha de costar pas tant... ¡Esqueixemla!

P. K.

s veritat lo que presumiam. Los traïdors de Olesa tractan ara de tirar de bigotis l' escola laica establerta en aquella localitat. May perdonaran al director de la mateixa la leal conducta que va seguir, treballant denodadament en pró de la candidatura republicana

La conducta del professor láich los exaspera. Son lletjos que fan horror, y al mirarse en aquest pur mirall, s' horrorisan de veure la séva cara.

Creyém, no obstant, que á Olesa de Montserrat quedan elements liberals suficientes per sostenir ab l' energia necessaria al digne y honrat director de la escola laica.

Ab lo mateix dret que un periódich de Tarrassa afirma que LA CAMPANA DE GRACIA ha sostingut una enérgica campanya en contra de las tupinadas que han valgut l' acta á n' en Sedó, per qüestió dels cinch céntims, podriam afirmar nosaltres que un metje de aquella població, al combatre la candidatura republicana, tractá de veure si podia sustituhir las conductas modestas que li pagavan los obrers, ab las més grassas y productivas que tal vegada s' imagina qu' en just agraument han de proporcionarli l' conservadors de aquella cintat.

De aquesta manera pagariam ab la mateixa moneda las suposicions malévolas que s' ha permès estampar contra LA CAMPANA DE GRACIA, qual conducta sempre republicana contrasta ab las veleitats de certs

elements que cambian de opinions com qui cambia de camisa, y que avuy están afectats de podridura reformista, mal gravíssim, contra l' qual, ja ho saben ella, la medicina no té remey.

Desitjém un tractat de comers ab Fransa que ten-deixi á restablir las bonas relacions entre dos paisos germans.

Pero l' modus vivendi combinat per en Cánovas obra de bat á bat las portas d' Espanya als productors francesos, sense la més minima compensació en favor dels productors espanyols.

Está vist: lo govern conservador no pot donar un pas sense que s' trepitji l' roñsal.

Los treballadors de la companyia del Nort á Valladolid s' han declarat en huelga en vista de haverse rebaxiat una hora de jornal y la consegüent assignació per l' hora de rebaixa.

Igual actitud han adoptat los treballadors de Sant Andreu de Palomar á las ordres de la indicada companyia.

Si una huelga justa pot existir, cap com aquesta. L' obrer demana un augment d' horas de treball á cambi de obtenir lo estrictament necessari per viure.

No podrá ningú dir que aquest pensament sigui insensat, y per aquest motiu la conciencia pública estarà resoltament al costat dels treballadors.

A Sant Martí de Provensals tenen un arcalde que no se l' mereixen. La majoria del Ajuntament li es hostil; pero ell se riu de tot: es arcalde de real ordre y s' creu autorisat per fer lo que li dongui la real gana.

Es lo que succeheix en casi totas las poblacions ahont hi ha arcaldes de aquesta conformitat: no tenen prous mals de cap y l' surt un arcalde de real ordre per desgabellarho tot.

Aquesta es la misió dels governs monàrquichs: buscar rahons y crear conflictes en los pobles que podrian viure completament tranquils.

Lo bisbe de Teruel ha tingut á bé excomunicar á varios periódichs

Vaja, que si ns ho fa baratet y ns avenim li enviare LA CAMPANA DE GRACIA perque ns dispensi l' favor d' excomunicarla.

Excomunions de bisbe son pels periódichs lo que l' abonos per las plantas: los fan creixe.

Lo diputat Sr. Maura ha pronunciat un discurs terrible contra l' ministre de Marina, demostrant que á Espanya s' gasta relativament més qu' en cap altra nació, lo qual, no obsta, perque aquí no tinguém barcos.

Figürinse qu' en los gastos del personal de aquest ram s' emplea l' vuitanta per cent en lo pago dels marinos que no navegan.

Y l' ministre de Marina tant tranquil.
A falta de barcos blindats, poden dir al meros que tenen ministres blindats y á proba de bomba.

En Venanci González ha combatut rudament y ab rahons molt sólidas lo mudus vivendi ab Fransa establert pels conservadors.

Y n' Cánovas s' ha abstingut de presentarse á contestar al eloqüent orador liberal, pretextant que tenia una fluxió á la boca que no li permitia parlar.

En cambi l' mateix dia va assistir á un ápat, y á pesar de la fluxió á la boca va menjar com un monstros. Lo qual no deixa de ser una cullida.

¡Vels hi aquí un peix que s' empassa l' am!

Lo Brusi fa la pintura de la situació conservadora, publicant la següent notícia:

«En los frontons hi ha un joch desenfrenat. Ahir tots estigueren plens. Las apostas crusadas desde la inauguració del nou frontó, ascendeixen á un milió de pessetas.»

De manera que l' joch domina en totas las esferas: en los garitos, en los frontons, en las carreras de caballs y en la loteria.

Fins la política conservadora no es més que un joch y un joch de ventatje, en lo qual s' emportan tots los fondos los barateros.

En Cánovas, á últim de Jener, deya que no era possible concedir á Fransa las condicions que sollicitava per establir ab Espanya una inteligencia.

Y aquellas mateixas condicions las ha aceptadas á últims de Maig establint un mudus vivendi.

Diálech:

—¿Qué t sembla aquest mudus vivendi?

—¿Vols que t siga franch? Me sembla que no t modus.

Al inglés Palmers, no sols l' han nombrat director ténich dels astillers del Nervión, sino que de primer autuvi se li ha adelantat, per comensar, la suma de 10,000 duros.

¡Quants y quants espanyols dirán:—¡Qui pogués anar á partir ab aquest inglés!...

CARTAS DE FORA.—Lo dia 12 del corrent se celebrará a Masqueta un meeting republicà-federal al objecte de procedir a la reorganització del partit. Assistiran al acte 'ls oradors D. J. M. Vallés y Ribot, D. Baldomero Lostau, D. Joan Déu, D. Isidro Rius de Vilafranca y D. Joan Tarrida de Sant Sadurn de Noya y altres persones significades en lo partit republicà com D. Joan Martí (Xich de las Barraquetas) y D. Joseph Palet de Rubí.—Pel major lluhiment del meeting s' aixecará un envelat expofés, haventse ofert l' orquesta dels Noys de Olesa de Montserrat a pendre part en l' acte gratuïtament.—Quedan invitats tots los republicans de Catalunya que desitjin assistirhi.

L' autoritat de Riudecols ha ordenat a la mestra pública que tregui de la costura a las noyas de 12 anys en amunt y que no n' admeti de 6 en avall, a fi de que de aquesta manera puguin guanyarse las garrofes tres ó quatre monjas que hi ha al poble. Després de tot a la mestra li está molt bé, dat que s' dedica principalment a cultivar la llana de las sévas alumnas.—Respecte al professor es un carcunda que durant la guerra civil l' havia correguda, tanca y obra l' estudi sempre que vol, y sense que l' autoritat li fassi la més mínima advertència.—De manera que a Riudecols están millor que volen per lo que respecta a la ensenyansa.

No content l' enso' anat de Barberá de la Conca de las desguitarradas prédicas que acostuma a fer, calificant ab paraules indecorosas a las noyas que freqüentan los balls, vá demanar quart y ajuda al seu colega de La Guardia, que també vé predicar pel mateix estil. Ab motiu de celebrar la festa del Roser, hi ha la costum en aquella població de passar de casa en casa 'ls joves encarregats de las dolsaines al objecte de recullir lo que 'ls seus duenyos tenen voluntat de donar. Donchs bé: al presentarse a la Rectoria, l' enso' anat de la Guardia 'ls hi va dir qu' ell no tenia voluntat de donar més que las cinch balas que portava al seu revólver Bull-doch.—Aqui tenen una mostra curiosa dels enso' anats del género frèstech.

Existeix al costat del cementiri catòlich de Ripoll un tros de terreno amurallat que serveix de cementiri civil ó a lo menos aixís ho expresava un rétol pintat sobre la porta d' entrada. Donchs ja fá més de un mes que aqueix rétol que sens dupte devia fer mal d' ulls a certíllanuts sense cor ni entranyas, aparesque dihent *Cementerio civil*, havent sigut borrada ab una escarpra la sílaba *Ci*.—La minoria republicana del Ajuntament vá reclamar contra tal indignitat, y apesar de que la corporació municipal prometé posarhi remey, aquesta es l' hora en que l' rétol infamant s' ostenta allí com un insult y una asquerosa falta de respecte als morts.—¡Mentida sembla qu' en una vila tan culta com Ripoll se tolerin semblants escàndols!

CONSULTA

—Senyor metje, senyor metje, no tardi per compasió; corri a doná un mirrada al parut conservadó. Fa una pila de senmanas que 'l tenim desvariejant y temem que 'l millor dia se 'ns ne vaji al botavant. —Bueno, procedim ab método.... —Per Déu, examini bé tóquil, palpil, pesil, pósil y diguins lo mal que té. —Vevám.... La lengua molt bruta.... —Ja ho haviam reparat; tot sovint diu paraulotas que arriban a fer fredat. —Pols alterat, lot tremola.... —Per xó promou tant embulls y molts cops lo pobre s' pensa que s' senya.... y s' treu los ulls. —Camas débils, sense forsa.... —En efecte, es la vritat: ¡vejés en dos ó tres mesos las tropessadas que ha dat! —Té la vista molt perduda.... —¡Y tall! ¡si casi no hi veul! A voltas cobra cent duros y diu que n' ha cobrat deu. —Y La gana ¿cóm li marxa? —¡Ay, doctor!.... No pot anar: no li agrada fè altra feyna que menjá, menjá, y menjá.... —Escolti ¿dorm bé a lo menos? —¿Eh! dormir, may? No senyor: ¿que no veu que nit y dia s' está sempre al menjador? —Malo, malo, malo, malo.... ¿quins sintomas li han notat? —No 'ls hi sembla si ha dat mostrás de teni 'l cervell girat? —N' ha donadas a dotzenas, més que a dotzenas ¡a mils! Aixó es lo que 'ns amohina y 'ns té a tots tan intranquils. Figuris que fa fer barcos, los paga ja avants de fè... y al cap de tres anys y pico no sab explicá ahont los té. Convoca a eleccions al poble y per anar ben segú deses las urnas.... y al últim no deixá vota a ningú. Traba amistats sospitosas ab certas associacions, y 'ls permet la mar d' abusos y hasta 'ls hi deixa milióms.

Combina un *modus vivendi*, y 'l *modus* vé a resultar y un *modus* ab tan poch *modus* que ningú 'l vol acceptar. En fi, doctor, li asseguro, lo partit conservador está tan mal, que alguns creuhen que aviat farà mala olor. —L' examen que de fè acabó m' ho confirma plenament; la enfermetat que té es grave y vol un remey valent. —¿Quin es lo seu mal? Espliquimel. —Miri, prompte está esplicat: una *barritis* aguda y un *tant-me-fá* inveterat. —¿No s' cura aquesta dolencia? —Si: tot es que la nació tingui prou pit y energia per procedi ab decisió. —¿Qu' hem de fè?—¿Qué? Es senzillissim: s' acostan al malalt ¿veu?... y sense di una paraula.... ¡vinga puntadas de peul!

C. GUMA.

LO CASAMENT DE 'N PATRICI

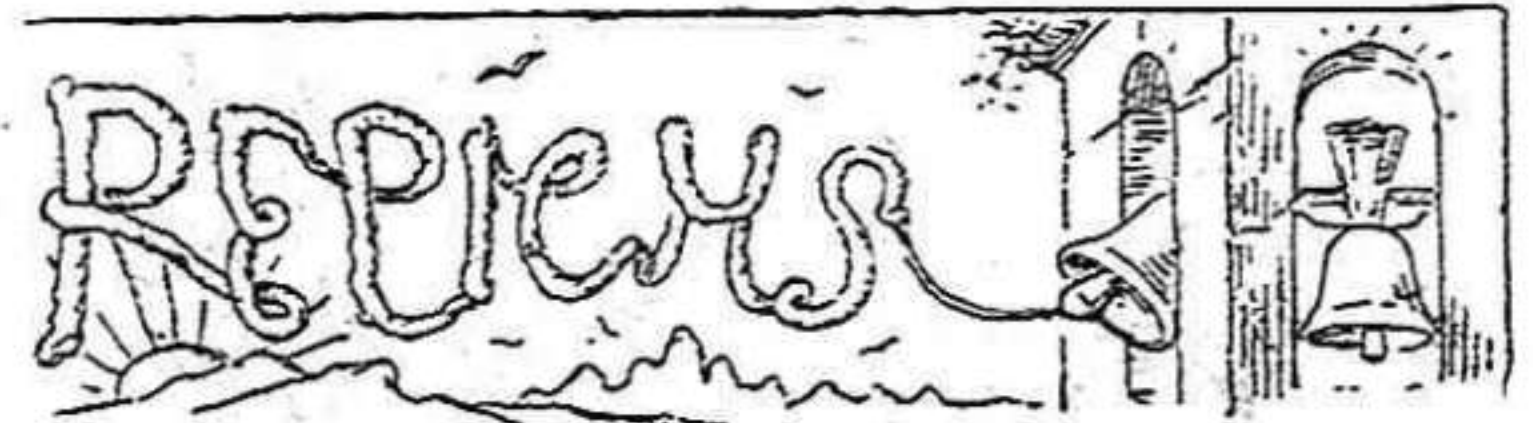

ERA á últims del mes de Desembre del any 1874. Tot estava arreglat pera celebrar la boda. Lo pis parat, lo trajo de la núvia llest, los convidats avisats un per un, los papers despatxats sense faltarhi un punt ni una coma.... Lo dia designat pera verificar-se 'l casament era 'l primer de Jener, cap d' any. Unas quantas horas més, y en Patrici ingressava solemnement en la confraria de Sant Joseph. Quan ningú s' recordava de que á Sagunto s' hi criessin garrofes, arriba sobtadament la noticia de que 'l general Martinez Campos, sota un garrofer de la encontrada saguntina, s' havia girat la casaca, ó la pesa de cos que portés, proclamant rey d' Espanya á don Alfonso.

En Patrici, sortint de cal barber, s' encaminá silenciosament a casa 'l pare de la seva promesa y li dispará a boca de *carro* aquestas paraulas: —Senyor Nofre: tinch lo sentiment de participarli que no 'm caso. —¡Que t' has tornat boig!— exclamá 'l casi sogre aixecantse de la cadira y mirant a n' en Patrici fit a fit. —No senyor; pero no 'm caso. —Es dir que plantas a la Gracieta! ¿qué t' ha fet? —Ella res; pero.... en fi, suspench lo casament. M' ha succehit una cosa, m' ha sortit un gra á la conciencia y fins que tingui aquest gra fora, no 'm vull casar. —¡Ah! ¿Es a dir que aixó es solzament un compás d' espera? ¿Vols dir que la Gracieta.... —Visqui tranquil. Mentres ella s' aconsoli d' esperar-me, jo li prometo que tan aviat com haja passat aixó, 'ns casarém. —¿Que t' sembla si n' hi ha per molt temps? —¡Cá! Si 'l cor no m' enganya, lot es qüestió de mesos.... La xicota va ferse tal tip de plorar, que 'ls vehins del pis de sota s' queixavan degoterás. Pero davant de la insistencia de 'n Patrici y tenint en compte 'l compromís contret per son pare, com al fi y al cap estava enamorada del seu xicot y l' estimava de debó, la Gracieta va acabar per sossegarse acceptant resignada aquella situació inverossimil.

Passá mitj any. —¿Cóm está 'l grá, Patrici?— li preguntá 'l futur sogre. —Per ara s' aguanta del mateix modo. —¿No hi ha millora? —Al contrari; me sembla qu' encara s' enverina més.... L' home baixa 'l cap, la Gracieta va fer una rialleta de molt mala gana.... y en Patrici s' tregué la petaca per fer un cigarro. Transcorregué un any y 'l constant nuvi tirá 'ls seus càlculs. —Aixó del gra no muda d' aspecte, me sembla que va llarch; pero jo no vull faltar al compromís que tinch ab mi mateix. Vendré 'ls mobles, deixaré 'l pis que tinch llogat tants mesos há y.... vevám qui podrá més; lo grá ó la méva constancia.... Passá un altre any, y dos y tres.... y deu y dotze.... Cap novetat. En Patrici continuava sent lo promés de la Gracieta; la xicota, acostumada ja á aquell género de vida, no s' amohinava per lo que pogués succehir, y sóls de tant en tant deya al seu Patrici: —¿Y 'l grá? —¡Un llamp que se l' emporti! Més tussut que jo. —¿Vols dir que encare dura? —Aixís ho veig.... Los vehins, parents y coneguts se 'n burlavan. —Aquest casament—deyan—no s' farà. —No ho diguéu aixó—replicava 'l pare de la Gracieta:—en Patrici es un xicot formal y.... —Si; y fa passar tontament lo temps a la vostra filla, y vos us aneu tornant vell y 'l dia de la boda no s' veu ni en somnis....

¡Fassinne cas de las xerradurias dels vehins! En Patrici ha tornat a llogar pis y a comprar mobles, y diu que avants d' acabar l' any pensa casarse. —¿De modo que 'l grá...? —Sembla que ja está si reventa no reventa.... FANTÁSTICH.

OINCIDENCIAS RARAS. L' autor dels atropellos de Olesa, que van fer que 'l candidat Jover, contra 'l dret que tenia, se quedés sense certificat dels escrutinis, es en Puig y Llagostera. Y en Puig y Llagostera es manco.

L' autor de la tupinada de Rubi, que vá extendre un' acta en la qual se consignan datos que difereixen dels consignats en lo certificat, es l' arcalde de aquella vila. Y 'l tal arcalde es conegut ab lo nom de *Manco de ca 'l Oriol*. Ja té rahó 'l ditxo catalá: «De bestia senyalada, *liberanus Domine*.»

En Sedó podrá dir:—Arribá y moldre. Arriba a Madrid, fan veure que li examinan l' acta y apesar de las grans tacas que conté, la declaran neta. En Romero Robledo podrá dir a'n en Sedó: —Ja ho veus, Antonet: lo que hi fet jo per tú no ho faria un pare per un fill.

Y la veritat siga dita: acta més bruta no pot imaginarse. Succeheix ab ella lo que ab unas estoballas espurnejadas de vi. Unica manera de que no semblin brutas: banyarlas totas ellas en un gibrell de mam. Se quedan totas ellas fetas un fástich; pero no s' pot dir que siguin brutas ab motiu de ser totas ellas de un mateix color.

Y l' acta de 'n Salmerón? Aquesta per ara dorm. La de Tarrassa li ha passat al davant, en rahó de la seva mateixa bruticia. No hauria calgut sino que se 'ns n' hagués vingut la calor a sobre y que a Madrid s' hagués declarat una epidemia ocasionada per tanta porqueria. En Sedó será declarat diputat. ¡Diputat digne de tal Congrés! ¡Congrés digne de tal diputat!...

Lo *Brusi* califica de *industrials de la paraula* als oradors de la oposició que fan la contra als presuposats presentats pel govern. ¡Industrial de la paraula! ¡Tant se val! Es sempre preferible ser *industrial de la paraula* que no *caballer de industria* de la política!

Los representants de Catalunya en el Congrés y en lo Senat, no gosan oposarse al *modus vivendi*, a pesar los grans perjudicis que pot ocasionar al nostre país. ¡Qué s' hi ha de fer! Per molts d' ells lo ser diputats y senadors es un *modus vivendi* com qualsevol altre.

En Sedó, al presentarse a Madrid, ha dit que l' acta de Tarrassa no tenia mácula, afirmant qu' era més neta que una patena. Avuy son moltas las portas que s' obran per medi de la barra. Fins las portas del Congrés s' obran de aquesta conformitat.

La reina regent ab motiu del casament de la filla de 'n Sagasta sembla que tracta de concedirli un títul de noblesa.

Los fusionistas á coro: ¡Gloria al jefe... gloria, gloria!... Pero ¿no valdria més qu' en substitució de aquests títuls nos cridessin al govern?... Y es veritat. ¡Ja 'n tirará la fusió bon tros a l' olla del títul de noblesa concedit a la filla de 'n Sagasta!...

Primer resultat de la elecció de Tarrassa. Lo fill del Sr. Sedó, que conta 19 anys d' edat, ha rebut lo títul de jefe superior de administració. No sería extrany que dintre de pochos dias surtis en la *Gaceta* un Real decret nombrant a n' en Puig y Llagostera jefe superior en l' art de las *tupinadas*. S' ha de confessar que 'l manco de Olesa s' ha guanyat millor aquest títul que no 'l seu lo fill d' en Sedó, que al cap de vall no té altre mérit que 'l de ser fill y heréu del seu papá.

Una miniatura parlamentaria: Lo Sr. Ruiz del Arbol.—Pido la palabra.

CAMBI DE VACA

La Iglesia deixa la flaca que ja no li pot servir,

buscant á la jove y forta... Pero ¿s deixarà munyir?

Lo Sr. Presidente.—¿Para qué la quiere su señora?

Lo Sr. Ruiz del Arbol.—Para hablar. ¡Bravísim!

Y no está del tot descaminat lo que va dir lo senyor Ruiz del Arbol, ja que á molts polítichs la paraula 'ls serveix únicament per dir mentidas.

Desde que la Iglesia 's dedica á alentar las aspiraciones socialistas, ab l'intent de dominar á las classes obreras pot dirse lo següent:

—Poch es lo consum que hi ha ara d' hostias consagradas; pero més difícil es encare que 'ls obrers s' avinguin á combregar ab rodas de moli.

Lo govern alemany ha disistit de celebrar á Berlín una Exposició Universal.

Y ha fet bé.

¿Quina exposició més universal y més permanent pot donarse que la de estarse armat fins á las dents, ab gran perill de la pau d' Europa?

¡No pot fer l' exposició universal de la pau, una nació qu' está celebrant continuament la exposició universal de la guerra!

Lo rey de Suecia s' está passejant actualment pels departaments del mitj-dia de Fransa y per algunas provincias del Nort d' Espanya.

Trobantse l' altre dia á San Sebastián, se veyá rodejat de una turba de quitxalla. 'L rey vá comprar algunas taronjas y vá tirarlas á la quitxalleta á l' aranya-estira-cabells. Després vá adquirir algunas monedas y vá fer lo mateix.

Los xicotets després de atrapar las taronjas y las monedas van xiularlo.

Es la sort reservada als reys en aquest fi de sigle. Fassin lo que tassin, al cap-de-vall sempre se 'n enduhen una xiulada.

Una historia edificant.

Una tal Mme. Bardel, de 19 anys de edat y casada de poch, era una xicota molt religiosa, educada en un colegi de monjas é imbuída en los sentiments cristians més acendrats.

Als tres mesos de casada va interessarse porque 'l seu marit testés en favor d' ella.

—Ja veurás, noy,—li deya.—De la vida del home sols Déu ne disposa. ¿Com quedaria jo, pobre de mí, si avuy per demá 't morissis sense haver fet testament?

Lo marit va deixarse convencer; y un dia vá anarse 'n á casa de un notari, testant á favor d' ella.

Desde aquell instant lo marit vá comensarse á trobar malament.

Sentia un malestar indefinible... no sabia com explicar-se lo que li passava...

Per últim se descubrí tot. La seva religiosa muller l' estava envenenant propinanli diariament una petita dossis d' estrignina.

Si hagués pogut realisar lo seu intent hauria arplegat la fortuna del seu marit, y després de ferli celebrar uns solemnes funerals, s' hauria dedicat á la vida devota y contemplativa.

Perque havent sigut educada en un colegi de monjas, segons los saludables principis de la santa religió, no es de creure que hagués fet del diner un mal ús, com qualsevol altra dona sense religió y sense creencias.

La religió avans que tot... Ey! La religió y la estrignina!

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ULTIM NUMERO.

- 1.ª XARADA.—O-li-ver.
- 2.ª ANAGRAMA.—Roig—Giró.
- 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Sant Andreu de Palomar.
- 4.ª ROMBO.—

E
PUM
PILAT
EULARIA
MARIA
TIA
A

- 5.ª GEROGLÍFICH.—Com mes de bé un es, mes hi pert. Han endevinat totas las solucions los ciutadans Pere Salabruch y Un Titaina; n' han endevinadas 4 M. B T. Joan Peris y Llorito Real; 3 F. Corbella y Vilar; 2 R. Ferriol Carreras y 1 no més Antón Mora G.

XARADA

Prima-dos es nom de dona
hú-dos-quart, diminutiu
del mateix nom; y segona
un pronóm acusatiu.
Primera-tercera indica

que 's perteneix á un partit;
prima-quarta comunica;
y un religiós significa
lo total... Bastant he dit.

N. ARGREP.

ANAGRAMA

De lo total Je la Seu
ne tinch un total tan bó
que dona gust de portarlo
al cap damunt del bastó.

TERS DE SILABAS

.....
.....
.....

Primera ratlla vertical y horisontal: los fumadores ne gastan.—Segona: establiment de vins.—Tercera: aucell.

CINTET BARRERA.

GEROGLÍFICH

X
A I O S
L O L O
+
I I I

NOY DEL TIT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans J. Pelat, Un Sitjé, S. C., S. Fita, Un Pobre Barber, Salvador Bonavia, Salvo Sostres, F. Gumá, S. C. y F., Quel Seron y C., S. Ginesta, Un Xicot de M. de Rey, Milor, J. Candelas, A. Bassé, Caila de Cara, Provincia y Un Desheredat.—Lo que 'ns envian aquesta setmana no fá per casa.

Ciudadans J. Fitó, Pep Tronera, J. Franquesa, Jaumet de Tarrassa, P. G. y B. de V., Noy Petit, Rey Nano, Un Boig, Dos ápts, J. Casadevall Mulleras, Moreno, J. Escolá del Vendrell, Un Totxu, Noy del Tít, Ramon F. Carreras, F. Corbella y Vilar, Un de Llinás, Enrot Nauj, Lluís Ribé, Cintet Barrera y Cargol, J. Staramsa, Antonet Ribas, P. Rosés y J. Pujadas Truch.—Insertarém alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá J. Roca Lluch, Alajuela (Costa Rica). Rebuda la seva carta; procurarém fernes eco de las sévas indicacions.—Cantor de Catalunya: Quan hem llegit la seva carta ja teniam lo número en maquina: ab aixó, dispensi. La poesia, encare que versificada ab facilitat, té poch fondo.—Pistacho: Los versos que 'ns envia, van bé.—Sisquet de Reus: Idem la seva poesia.—A. Ll.: No 'l podem servir.—Sabateret del Poble Sec: La poesia valenciana es la que 'ns vá més: las otras no serveixen.—C. Martí: L' Historieta tanca son argument; pero la forma es poch cuidada.—J. Usón: La xarada peca de llarga, y además lo caló qu' en ella s' emplea la faria pesada á molts lectors.—A. Coma: La falla resulta fluixa.—Noy Ramon: Envihi la seva fotografia y veurém.—Ll. Salvador: L' article curt es molt frivol; l' altre vá millor.—E. Vilaret: Acceptém lo sonet.—M. Fábrega: Aquell tros de periódich que 'ns envia es una broma que vá ferse llavors de la huelga del gas.—Enrich jo Manrich: Los versos que de vosté hem rebut son molt anansos.—Ait y Prim: Tampoch los séus van prou bé.—Fornet: No fia.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

BARCELONA.—A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.